

URPOLA

Kunkku Ukon kotikaupungissa oli leirintäalue nimeltään Urpola. Se sijaitsi Urpolan kaupunginosassa, Miun vanhan Mikkelin sydämessä, siinä Urpolanlammen rannalla.

Sanovat leirintäalueiden porteilla urpoja olevan liikkeellä. Mokat koiranleuat tarkoittavat väistyvän pandemian mukanaan tuomaa hyvää, siis uusia karavaanariharrastajia.

Äijäasemalla asia nähdään niin, että Urpola kuuluu Mikkeliiin ja kiva osa kaupunkia onkin. Uusia karavaanareita tulee Kunkun portista sisään ihan kiitettävästi, huolimatta meidän Herramme muurahaisilleen antamasta murheesta ja hyvä niin.

Uudet harrastajat kulkevat luonnollisesti arkaillenkin tuoreen harrastuksensa parissa, saattavat kysellä erikoisia vastaajien näkökulmasta katsoen, mutta vastaajien kantin tulisi pitää, samoin kulmien olla ilman kurttuja ja vastausten luontevia sekä ystävällisiä. ”Onhan kysymys kanssaharrastajistamme ja palkanmaksajistamme”, sanoo Kunkku Ukon Akka, ystävällisesti.

Äijäasemalla perseet nousevat Aseman tukevista penkeistä muutaman sentin, päät kääntyvät portin suuntaan kerta kerran jälkeen, kun kalustoa kääntyy Kunkun portista sisään. Myymätöntä kalustoa on siis vielä jäljellä, ajattelee Kunkku Ukko ja surkuttelee Best Caravanin kiireitä matkustuskulkuneuvomyymälän tuoksinoissa, hikistä puuhaa, mutta kyllä se siitä lakkaa helepottamasta, aikanaan.

Eräässä jouluisessa tarinassa muuan enkeli sai Siipensä, tehtyään hyvän työn suojatilleen.

Me kokeneemmat karavaanarit voisimme ryhtyä rupeamaan ”siipien hankintaan” opastamalla reippaalla otteella ja ystävällisellä mielellä kokemattomampia kavereitamme karistamaan urpon harteiltaan, kuten sanotaan.

Hyvää ja lämmintä kesää !

t. Kunkku Ukko+Akka+Äijäaseman väki.